

□ زبان مکر!

سعید حجاریان طی یادداشتی با عنوان « سیاست‌ورزی بهداشتی» دست به گونه‌شناسی کلامت در سیاست زده و ابراز داشته:

گندزدایی از زبان و نزاهت و نزاکت گفتار سیاسی وظیفه اخلاقیون است که باید فعال شوند و آن را دایما به مردم گوشزد کنند.

حجاریان در نوشتار خود از همه زبان‌ها و بهداشت‌ها و نابهداشتی‌های کلامی سخن گفته اما مَحیلانه از زبان منحصر بفرد خود چشم‌پوشی کرده!

زبان حجاریان زبان خشونت است! خشونت‌پنهان و بزک‌شده. خشونت تنها مشت بر دهان کوبیدن نیست. مشت کوبیدن بر روان نیز خشونت است.

آنی که مخاطب را با ادبیات استخفاف و خشونت کلامی، تحقیر و تحریک کرده و آنگاه فرد ناشی از این استخفاف را به غیظ و خشونت ورزی دلال می‌کند! چنین فردی در کنار چنان فردی هر دو متهم به خشونت ورزی اند.

جنگ روانی و خشونت کلامی کاری است که حجاریان بغایت در آن تبحر دارد.

وقتی در انتخابات مجلس ششم با تفرعنی‌سانتی‌مانتال‌رقیب را به عتیقه‌تشبیه کرد که باید بپذیرد دیگر زمان نشستن‌اش در موزه‌ها و طاقچه‌ها رسیده با ظرافت در حال پمپ‌خشونت به زیر پوست رقیب بود.

حجاریان اکنون نیز دست از سنت مالوف خود برنداشته و با همان حیلت وقتی برای انتخابات پیش‌رو متوسل به ادبیاتی‌خائفانه شده و می‌گوید رقیب اصلاح‌طلبان در انتخابات بعدی «براندازانند»! فی‌الواقع در حال واکنش‌نشان دادن به شعاری است که در دی ۹۶ در تجمعات اعتراضی آنتن گرفت مبنی بر آنکه «اصلاح طلب، اصولگرا - دیگه تمومه ماجرا» و بدینوسیله می‌کوشد با توسل به جنگ روانی و این ادعا که اکنون رقیب اصلاح‌طلبان لایه‌های برانداز شده‌اند به حکومت پالس‌نگران‌کننده منتقل کند تا ضمن ترساندن نظام برای اصلاح‌طلبی نیز تکیه سهمیه در انتخابات کرده باشد!

داریوش سجادی